

Vánoce s sebou přináší potěšení srdce u většiny lidí po celé zemi. Rodiny se scházejí a děti se nemůžou dočkat dne, kdy dostanou své dárky. Toto je skutečně jedinečné období.

Pohané věřili, že jejich bůh Slunce se každým rokem opětovně rodí. Noc z 24. na 25. prosince pokládali za dobu zrození boha Slunce. Vyzorovali, že Slunce po této noci stoupá na obzoru denně výš a výš. Tajemný jev si vysvětlovali jako vzrůst nově narozeného slunečního dítěte.

Základem křesťanských Vánoc je biblický příběh o narození Ježíše Krista a oslava této události. Podle Bible se na nebi v době narození Ježíše objevila velká hvězda. Taková, jaká je vidět v každém betlémě. Dnes už každý ví, že hvězda s chvostem není pravou hvězdou, ale kometou.

K vánocům patří mnoho zvyků a tradic, připomeňme si některé.

např. Betlém neboli jesličky

V roce 1223 postavil v italské Umbrii jáhen Giovanni Bernardone, později světec známý pod jménem František z Assisi, první jesličky. V poustevně v jeskyni postavil žlab, založil ho krmivem a přivedl k němu živého oslíka a vola. U jeslí pak jako u oltáře v noci sloužil štědrovečerní mši - první "půlnoční". První český betlém představili veřejnosti jezuité v roce 1560 v kostele sv. Klimenta v Praze. Byly první nejen v Čechách, ale i v celé střední Evropě. Neví se, jak přesně vypadaly, ale podle dochovaných záznamů měly velký úspěch, takže zvyk stavět jesličky se brzy rozšířil.

Stavění betlémů bývalo nejrozšířenějším vánočním zvykem až do 19. století, kdy se novým symbolem Vánoc stal **vánoční stromek**.

Pro štěstí bychom měli dostat jmelí

Stále zelená cizopasná rostlina bývala považována za posvátnou již za dob keltských druidů. Druidy bylo jako magické ceněno jmelí dubové. Jen oni prý mohli jmelí z dubů zlatým srpem odsekávat a nechat padat na připravené plátno - odseknuté jmelí nesmělo padnout na zem. A tady nám pronikají i do dnešních zvyků pradávne pohanské oslavy - jako vzpomínka na sklizeň zlatým srpem se jmelí natírá na zlato. Jmelí má mít kouzelné účinky; například jako ochrana proti ohni, čarodějnicím a zlým duchům. Podle legendy bylo jmelí kdysi stromem. Když byl z jeho dřeva zhotoven Kristův kříž, strom prý hanbou seschl a změnil se v rostlinu. Ta má Kristovo umučení vykoupit tak, že zahrne dobrem všechny, kdo pod ní projdou, proto jmelí většinou zavěšujeme např. na lustr. O jmelí kolují různé pověry, tradice a zvyky. Nejznámější je **líbání pod jmelím**, aby byl vztah po celý další rok šťastný a plný lásky.

Koledy byly a jsou jednou z vánočních kratochvílí. Koledy ve středověku šířili po celé Evropě potulní žáci, často účinkující v oblíbených vánočních hrách. Koledy se zpívaly směsicí latiny a místních jazyků. O vánočních svátcích byly slyšet na trzích, v šencích, kláštorech, domech bohatých měšťanů i šlechtických paláců. Koledy nesmí chybět ani v Klučově. Při odpoledním štědrodenním „Setkání u vánočního zpívání“ jsme si je zazpívali na návsi v Klučově za doprovodu pěveckého souboru **Klučováček**.